

การพัฒนารอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู*

The Development of a Framework of Teaching Practice Competencies in School for Pre-service Teachers

¹แพรวนภา เรียงริลา, ดนุลดา จามจุรี, มนตรี แยมกสิกร และสุนีย์ เหมะประสิทธิ์

¹Praewnapa Riengrila, Danulada Jamjuree, Montree Yamkasikorn

and Sunee Haemaprasith

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

The Graduate School, Srinakharinwirot University, Thailand.

¹Corresponding Author. Email: prae_w16@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู 2) พัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 พัฒนารอบสมรรถนะจากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับรางวัลการสอนดีเด่น และระยะที่ 2 พัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู โดยสร้างแบบประเมินในรูปแบบที่ใช้พฤติกรรมกำหนดระดับ (Behaviorally anchored rating scale: BARS) กลุ่มตัวอย่างมี 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ครูที่ได้รับรางวัลการสอนดีเด่น โดยใช้วิธีการเลือกแบบลูกโซ่ จำนวน 10 คน 2) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง

ผลการวิจัยพบว่า 1) รอบสมรรถนะการประเมินการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูมีประกอบด้วย 4 สมรรถนะย่อย คือ (1) สมรรถนะด้านการเข้าใจผู้เรียน (2) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน (3) สมรรถนะด้านการประเมินผลผู้เรียน และ(4) สมรรถนะด้านจิตวิทยา 2) แบบประเมินการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู ประกอบด้วยเกณฑ์การให้คะแนนที่ใช้พฤติกรรมกำหนดระดับ 5 ระดับ และเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับมีความเหมาะสมสอดคล้องกับระดับคุณภาพ มีค่าดัชนี IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และมีค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน คือ นักศึกษาครู อาจารย์นิเทศก์ กับครูพี่เลี้ยง ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) = .849

คำสำคัญ: สมรรถนะ; การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา; นักศึกษาครู

* Received March 21, 2020; Revised March 28, 2020; Accepted April 5, 2020

Abstract

The objectives of this research were to 1) develop the framework of teaching practice competencies in school for pre-service teachers 2) develop an assessment instrument of teaching practice competencies in school for pre-service teachers. The research process is divided into 2 phases. Phase 1: develops the competency framework from documentary studies and interviews with teaching experts who have received outstanding teaching awards. and Phase 2: develop an assessment instrument of teaching practice competencies in school for pre-service teachers and creating an evaluation form in behaviorally anchored rating scale (BARS). The sample groups are 2 groups: 1) Teachers with a national teaching award. The researcher selected 10 key informants according to the selection criteria specified by the snowball sampling method. 2) The 5-year pre-service teachers of the Faculty of Education, Loei Rajabhat University, by simple random sampling, a total of 40 samples. Data were analyzed by using content analysis and the reliability coefficient.

The findings were: 1) The teaching practice competencies in school for pre-service teacher's framework consisted of 4 sub-competencies as follows: (1) understanding students' competency, (2) teaching management competency (3) student evaluation competency, and (4) research mind competency. 2) Evaluation form of teaching practice in schools for pre-service teachers. It consists of 5 levels and the criteria of each level are suitable by the quality level, there was the IOC index between 0.80-1.00 and the reliability between raters were at the level of .01 with Pearson's correlation coefficient (r) = .849.

Keyword: Competency; Teaching practice in school; Pre-service teachers

บทนำ

บุคคลที่มีสมรรถนะหรือความสามารถในการใช้ความรู้และทักษะที่มีอยู่ในตนเองและนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป้าหมายในการจัดการศึกษา ซึ่งสมรรถนะเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลการปฏิบัติงานในงานที่ตนรับผิดชอบให้สูงกว่าเกณฑ์ได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานคนอื่น ๆ (McClelland, 1975) สมรรถนะจึงเป็นมาตรฐานและเครื่องมือที่สำคัญที่ช่วยให้การบริหารงานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะในการปฏิบัติการสอนมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะสมรรถนะจะเป็นตัวบ่งบอกความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเพื่อให้ครูได้ปฏิบัติหน้าที่และปฏิบัติการสอนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน (Office of the Teacher Civil Service and Educational Personnel Commission, 2006) สมรรถนะจึงมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพครูให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ให้แนวการจัดการศึกษาไว้ว่าต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม ครูจำเป็นต้องพัฒนาสมรรถนะเพื่อสนองตอบต่อพันธกิจในการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพสูง การมีสมรรถนะจะช่วยให้ครูนั้นมีประสิทธิภาพในการทำงาน ดังนั้นสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการฝึกปฏิบัติวิชาชีพครูให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ หากนักศึกษาคูรมีสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาที่ดีย่อมส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน (Stephen, 1995)

ผลการสำรวจปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ผ่านมา พบว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีปัญหาเกิดขึ้นหลายด้าน เช่น การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูยังขาดระบบและรูปแบบที่สามารถสร้างครูที่สามารถไปสร้างความเปลี่ยนแปลงที่เกิดในตัวผู้เรียนและสังคม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2546) ปัญหาคุณภาพของนักศึกษาครูที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ปัญหาด้านการสอน (Thongchuea, and Sarataphan, 2014) ปัญหาการจัดเตรียมประสบการณ์วิชาชีพให้กับนักศึกษา โดยเฉพาะด้านการสอนมีการศึกษาและการวิจัยพบว่านักศึกษาครูส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาในการจัดการเรียนรู้ ส่วนใหญ่การสอนเน้นการบรรยายและยังใช้สื่อวัตกรรมการสอนน้อย การออกแบบการจัดการเรียนรู้ การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ได้ฝึกฝนให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง การควบคุมชั้นเรียนได้ยาก (Office of the Education Council, (2009); Asawasiphongthorn, 2007) จากปัญหาที่เกิดขึ้นล้วนส่งผลต่อผู้เรียนหากผู้สอนไม่มีสมรรถนะในการปฏิบัติการสอน และจากการศึกษางานวิจัยเรื่อง สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครูในสังคมที่เปลี่ยนแปลง Dejakup (2008) ได้เสนอให้สถาบันผลิตครูพัฒนานักศึกษาครูให้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน เพื่อให้นักศึกษาครูสามารถปฏิบัติงานในสถานการณจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถก้าวสู่วิชาชีพครูอย่างมั่นใจ สอดคล้องกับการศึกษาเอกสารและงานวิจัยทางการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะครูของ Darling-Hammond (2000) ที่พบว่า สมรรถนะที่เหมาะสมของครูรวมทั้งนักศึกษาครูจะส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ตามที่คุรุสภาได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูด้านมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพในส่วนของการฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะไว้ 4 ด้าน คือ การจัดการเรียนรู้ในสาขาวิชาเฉพาะ การประเมิน ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการจัดทำรายงานผลการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียน แต่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในหลาย ๆ ด้าน ประกอบกับความคาดหวังของสังคมที่มีต่อวิชาชีพครูที่นอกจากครูจะต้องเป็นผู้ที่มีทั้งภูมิรู้และภูมิธรรมแล้วจะต้องเป็นผู้ที่แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เป็นผู้ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เกิดขึ้น ทำให้สมรรถนะที่กำหนดไว้เดิมนั้นไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จึงเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับนักศึกษาครูยุคใหม่ในการพัฒนาตนเองเพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนต่อไป

ดังนั้นเพื่อให้การผลิตนักศึกษาครูให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาที่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในสถานศึกษาให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของสถานศึกษาและเป็นไปตามเกณฑ์ของคุรุสภาผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอน

ในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาครูอย่างเป็นระบบ ไม่ว่าจะเป็นการใช้เตรียมความพร้อมในการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูในรูปแบบที่เหมาะสมซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาครูมีสมรรถนะหลักที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพครูอย่างครบถ้วน อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้นักศึกษาครูนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะหลักที่จำเป็นตามมาตรฐานวิชาชีพครูในการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู
2. เพื่อพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ดำเนินการในลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. การดำเนินการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 มีเกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ดังนี้ 1) เป็นครูมีประสบการณ์ในการสอนอย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป 2) เป็นครูที่ได้รับรางวัลการสอนดีเด่นในระดับประเทศ ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักตามเกณฑ์การคัดเลือกที่กำหนดด้วยวิธีการเลือกแบบลูกโซ่ (Snow ball sampling) และสัมภาษณ์เชิงลึกจนข้อมูลอิ่มตัว มีผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวนทั้งสิ้น 10 คน

2. การดำเนินการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อ 2

ประชากร คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ชั้นปีที่ 5 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 489 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ชั้นปีที่ 5 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เกี่ยวกับสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงพฤติกรรม (Behavioral event interview) โดยใช้เทคนิค STAR ได้แก่ คำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ (Situation - S) คำถามเกี่ยวกับภาระหน้าที่ (Task - T) คำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติ (Action - A) และคำถามเกี่ยวกับผลการปฏิบัติ (Results - R) โดยมีประเด็นการสัมภาษณ์ ดังนี้

- 1) ความคิดเห็นและประสบการณ์ของท่านต่อการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา
- 2) สมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาที่จำเป็นสำหรับครูมีอะไรบ้าง เพราะเหตุใดสมรรถนะเหล่านี้จึงจำเป็น กรุณายกตัวอย่างหรือเล่าจากประสบการณ์ของท่านเอง

3) พฤติกรรมใดบ้างที่แสดงออกถึงสมรรถนะของครูในการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาได้ดีมีประสิทธิภาพ และท่านใช้วิธีการใดวัดพฤติกรรมเหล่านั้น

4) จากการปฏิบัติการสอนดังกล่าวผลการปฏิบัติการสอนต่อผู้เรียนเป็นอย่างไร

2. แบบประเมินสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเพื่อขออนุญาตดำเนินการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ได้มีการนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และความสะดวกของผู้ให้สัมภาษณ์

2. สัมภาษณ์เชิงลึกตามแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างโดยใช้เทคนิค STAR กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างน้อย 10 คน และจะหยุดการสัมภาษณ์เมื่อข้อมูลมีความอิ่มตัว (Saturation of data) ทั้งนี้ก่อนการดำเนินการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยขออนุญาตให้ผู้สัมภาษณ์บันทึกเสียงร่วมด้วย และหลังจากที่เก็บข้อมูลแล้วนำมาตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล (Trustworthiness)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาถอดเทป จัดระเบียบข้อมูล ตีความให้ความหมายด้วยการนำข้อความสำคัญ (Significant statements) ที่ได้มาจัดหมวดหมู่ (Categories) ของสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา และพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

2. การวิเคราะห์ข้อมูลผลการตรวจสอบความตรง (Validity) ของการตีความพฤติกรรมบ่งชี้และระดับสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน และผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู ใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ถ้ามีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป สามารถนำไปใช้ได้

3. การตรวจสอบหาความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rater reliability: IRR) ของแบบประเมินสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู ด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนารอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู

1. ผู้วิจัยดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์สมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาด้วยการใช้การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร (Documentary analysis) เกี่ยวกับสมรรถนะของครูจากฐานข้อมูล TCI ระหว่างปี 2550-2560 จำนวน 8 เล่ม จากฐานข้อมูล Google Scholar ระหว่างปี 2010-2017 จำนวน 3 ฉบับ และจากแนวคิดสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ (ครูสุภา) งานในหน้าที่ครู ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (ESD) นำมาสังเคราะห์เพื่อให้ได้กรอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู 4 สมรรถนะ แล้วนำมาเป็นกรอบในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

2. สัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนที่ได้รับรางวัลการสอนดีเด่นโดยพิจารณาจากผลการคัดเลือกครูดีเด่นระดับประเทศตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2542-2560 จำนวน 10 คน

3. นำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกร่วมกับผลการวิเคราะห์เอกสารมาจัดทำพฤติกรรมบ่งชี้และระดับสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูทั้ง 4 สมรรถนะย่อย

4. นำพฤติกรรมบ่งชี้และระดับสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูทั้ง 4 สมรรถนะย่อยไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพครู จำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรง (Validity) ของการตีความ โดยพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) และปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ระยะที่ 2 การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู

1. นำกรอบสมรรถนะและพฤติกรรมบ่งชี้มาสร้างแบบประเมินสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูทั้ง 4 สมรรถนะย่อย ซึ่งเป็นแบบประเมินที่ใช้พฤติกรรมกำหนดระดับ (Behaviorally anchored rating scale: BARS) 5 ระดับ และมีข้อคำถามแบบปลายเปิดในส่วนของพฤติกรรมที่แสดงออกเฉพาะของสมรรถนะในแต่ละด้านสำหรับผู้ประเมินแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงออก

2. ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาในแบบประเมินสมรรถนะปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูโดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) แบบประเมินสมรรถนะปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4. นำแบบประเมินสมรรถนะไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาครูที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อหาความเป็นปรนัยของแบบประเมิน และนำไปตรวจสอบความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rater reliability: IRR) ได้แก่ ครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู ด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

การพิทักษ์สิทธิ์ผู้ให้ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โครงการวิจัยเลขที่ SWUEC/E-059/2561 ผู้วิจัยได้พิทักษ์สิทธิ์ผู้ให้ข้อมูลโดยอธิบายให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย และสิทธิของผู้เข้าร่วมวิจัย ซึ่งข้อมูลทั้งหมดจะเก็บเป็นความลับและทำลายเอกสารหลังเสร็จสิ้นการทำวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. กรอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู มีจำนวน 4 สมรรถนะย่อย สมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูที่วิเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกครูที่ได้รับรางวัลการสอนดีเด่น และกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1) สมรรถนะด้านการเข้าใจผู้เรียน หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาครูถึงความสามารถในการจัดสภาพบรรยากาศในชั้นเรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียน เข้าใจธรรมชาติและ ความแตกต่างของผู้เรียนและสามารถกำกับดูแลชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาครูถึงความสามารถในการออกแบบการสอน สร้างและใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและทำห้ความสามารถของผู้เรียน สามารถปฏิบัติการสอนได้อย่างมั่นใจ

3) สมรรถนะด้านการประเมินผลผู้เรียน หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาครูถึงความสามารถในการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สร้างและเลือกใช้เครื่องมือวัดผลและประเมินผลที่มีคุณภาพ ตัดสินและประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน และรายงานผลการประเมินได้อย่างถูกต้อง

4) สมรรถนะด้านจิตวิจย หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาครูถึงความสามารถในการแสวงหาความรู้โดยการสืบเสาะหาความรู้ แสวงหาความรู้ รู้จักตั้งคำถาม การสังเกตสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำมาเป็นประเด็นในการวิจัย หรือแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน

2. แบบประเมินสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู พัฒนามาจากกรอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูที่ได้จากการสังเคราะห์จากเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึก มีรายละเอียดดังนี้

1) แบบประเมินสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู มี 4 ด้าน คือ 1) สมรรถนะด้านการเข้าใจผู้เรียน 2) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน 3) สมรรถนะด้านการประเมินผลผู้เรียน และ 4) สมรรถนะด้านจิตวิจย เป็นแบบประเมินที่ใช้พฤติกรรมกำหนดระดับ 5 ระดับ ในแต่ละสมรรถนะให้คะแนน คือ ระดับที่ 0 – 4 โดยมีพฤติกรรมบ่งชี้และระดับสมรรถนะในแต่ละด้าน แสดงได้ดังนี้

สมรรถนะด้านการเข้าใจผู้เรียน

ระดับที่ 0: ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ 1: เข้าใจธรรมชาติและ ความแตกต่างของผู้เรียน แสดงออกถึง ความสามารถในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน วิเคราะห์วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนรายบุคคล วิเคราะห์ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนรายบุคคล และนำข้อมูลจากการวิเคราะห์ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

ระดับที่ 2 : แสดงสมรรถนะระดับที่ 1 และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียน แสดงออกถึงความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน เป็นมิตรและเป็นกันเองกับผู้เรียน ยิ้มแย้มแจ่มใส รู้จักผู้เรียนอย่างทั่วถึง สามารถเลือกใช้วิธีการแสดงออกต่อผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

ระดับที่ 3 : แสดงสมรรถนะระดับที่ 2 และมีความสามารถในการจัดสภาพบรรยากาศในชั้นเรียน แสดงออกถึงความสามารถในการสร้างสภาพแวดล้อมกายภาพเพื่อให้ผู้เรียนสนใจเรียน จัดมุมประสบการณ์ และสื่อที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ระดับที่ 4 : แสดงสมรรถนะระดับที่ 3 และสามารถกำกับดูแลชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงออกถึงการกำหนดข้อตกลง กฎ กติกาในชั้นเรียนร่วมกันกับผู้เรียน สามารถควบคุมชั้นเรียนและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้

สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน

ระดับที่ 0: ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ 1: สามารถออกแบบการสอนได้ดี แสดงออกถึงความรู้และความเข้าใจด้านการจัดการเรียนรู้ สามารถกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน เลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถและความต้องการของผู้เรียน และเรียงลำดับกิจกรรมการเรียนการสอน และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้สอดคล้องกัน

ระดับที่ 2 แสดงสมรรถนะระดับที่ 1 และสามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง แสดงออกถึงความสามารถในการเขียนกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน องค์ประกอบในแผนมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันเป็นไปตามจุดประสงค์ของบทเรียน เลือกใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนและทรัพยากรที่หลากหลาย กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และสามารถเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ระดับที่ 3 : แสดงสมรรถนะระดับที่ 2 และสามารถสร้างและใช้สื่อการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงออกถึงความสามารถในการเลือกใช้สื่อการสอน นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งในโรงเรียนและในท้องถิ่น ใช้สื่อการสอนมีความแปลกใหม่และเหมาะสมกับเนื้อหา ผู้เรียน และกิจกรรมการเรียนการสอน เลือกใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการผลิตสื่อ/นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสืบค้นข้อมูลสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและแบ่งปันข้อมูล

ระดับที่ 4 : แสดงสมรรถนะระดับที่ 3 และสามารถปฏิบัติการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงออกถึงความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ สร้างความสนใจ เสริมแรงทางบวกให้แก่ผู้เรียน และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกครั้ง มีเทคนิคในการนำเสนอบทเรียนที่ผู้เรียนเข้าใจง่าย สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ และมีความมั่นใจในการสอน

สมรรถนะด้านการประเมินผลผู้เรียน

ระดับที่ 0: ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ 1: มีความสามารถในการออกแบบการวัดและประเมินผล แสดงออกถึงการกำหนดองค์ประกอบในการวัดและประเมินผลได้ครบถ้วน และกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และผู้เรียนสามารถเลือกใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน

ระดับที่ 2 : แสดงสมรรถนะระดับที่ 1 และสามารถสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล แสดงออกถึงความสามารถในการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา สามารถสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลและนำไปปฏิบัติจริงได้ และหาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผลได้

ระดับที่ 3 : แสดงสมรรถนะระดับที่ 2 และมีความสามารถในการตัดสินและประเมินผลการเรียนรู้ แสดงออกถึงความสามารถในการวิเคราะห์ผลการจัดการเรียนการสอน ประเมินผลอย่างเที่ยงตรง ยุติธรรม และเชื่อถือได้ ประเมินผลตามวิธีการที่ออกแบบ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน และมีการประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

ระดับที่ 4 : แสดงสมรรถนะระดับที่ 3 และสามารถสะท้อนผลการประเมินการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน แสดงออกถึงการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงบวกแก่ผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง และนำผลการประเมินไปใช้วางแผนการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

สมรรถนะด้านจิตวิสัย

ระดับที่ 0 : ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ 1 : มีความสามารถในการตั้งคำถาม แสดงออกถึงการพยายามมองเห็นปัญหาจากการสังเกตว่าเกิดอะไรขึ้นและนำมาตั้งคำถามเกี่ยวกับประเด็นหรือเรื่องที่สนใจอยู่เป็นประจำ สามารถวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา

ระดับที่ 2 : แสดงสมรรถนะระดับที่ 1 และการแสวงหาความรู้ แสดงออกถึง ความสามารถในการค้นหาคำตอบจากประเด็นคำถามที่สงสัยและหาแนวทางแก้ปัญหา กระตือรือร้นสนใจที่จะเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา แสวงหาข้อมูลหรือคำตอบจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

ระดับที่ 3 : แสดงสมรรถนะระดับที่ 2 และความสามารถในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน แสดงออกถึงความสามารถในการสร้างหรือเลือกใช้นวัตกรรมที่นำมาใช้แก้ปัญหาได้สอดคล้องกับสาเหตุของปัญหา

ระดับที่ 4 : แสดงสมรรถนะระดับที่ 3 และการวางแผนการดำเนินการวิจัย แสดงออกถึง ความสามารถในการออกแบบการดำเนินการวิจัยที่ชัดเจนสอดคล้องกับสภาพปัญหา และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

2) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของพฤติกรรมบ่งชี้ของสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้ออยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และผลการตรวจสอบความเที่ยง (Inter-rater Reliability) ระหว่างครูพี่เลี้ยงประเมินนักศึกษาครู อาจารย์นิเทศก์ประเมินนักศึกษาครู กับนักศึกษาครูประเมินตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r_{xy}) = .849

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย ประกอบด้วย 3 ประการ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กรอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูที่ได้พัฒนาขึ้นนี้สถาบันการผลิตครูสามารถนำไปใช้เป็นบรรทัดฐานในการกำหนดคุณลักษณะและพฤติกรรมบ่งชี้ของนักศึกษาครูในการปฏิบัติ

การสอนในสถานศึกษา ตลอดจนนำแบบประเมินไปใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินระดับสมรรถนะแต่ละด้านของนักศึกษาครูเพื่อประโยชน์ในการพัฒนานักศึกษาครูให้มีสมรรถนะการปฏิบัติการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่ช่วยพัฒนาเยาวชนของชาติให้มีความสมบูรณ์ในทุกด้าน ดังพระราชโองาของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครู ณ อาคารใหม่สวนอัมพร วันพุธที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2526 ความตอนหนึ่งว่า “...อาชีพครูถือว่าสำคัญอย่างยิ่ง เพราะครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ ให้เจริญมั่นคง และก่อนที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญได้นั้นจะต้องพัฒนาคน ซึ่งได้แก่ เยาวชนของชาติเสียก่อน เพื่อให้เยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณค่าสมบูรณ์ทุกด้านจึงสามารถช่วยกันสร้างความเจริญให้แก่ชาติต่อไปได้...” จากพระราชโองาของสมเด็จพระเทพฯ ตามที่ได้ัญเชิญมากล่าวไว้ข้างต้นเป็นเครื่องยืนยันให้เห็นถึงความสำคัญของครูที่มีต่อความเจริญของบุคคลและชาติบ้านเมืองเป็นอย่างยิ่ง ชาติบ้านเมืองจะเจริญได้เพราะประชาชนในชาติได้รับการศึกษาที่ดี และมีครูที่มีคุณภาพ (Office of Educational Administration Chiang Mai Rajabhat University, 2019)

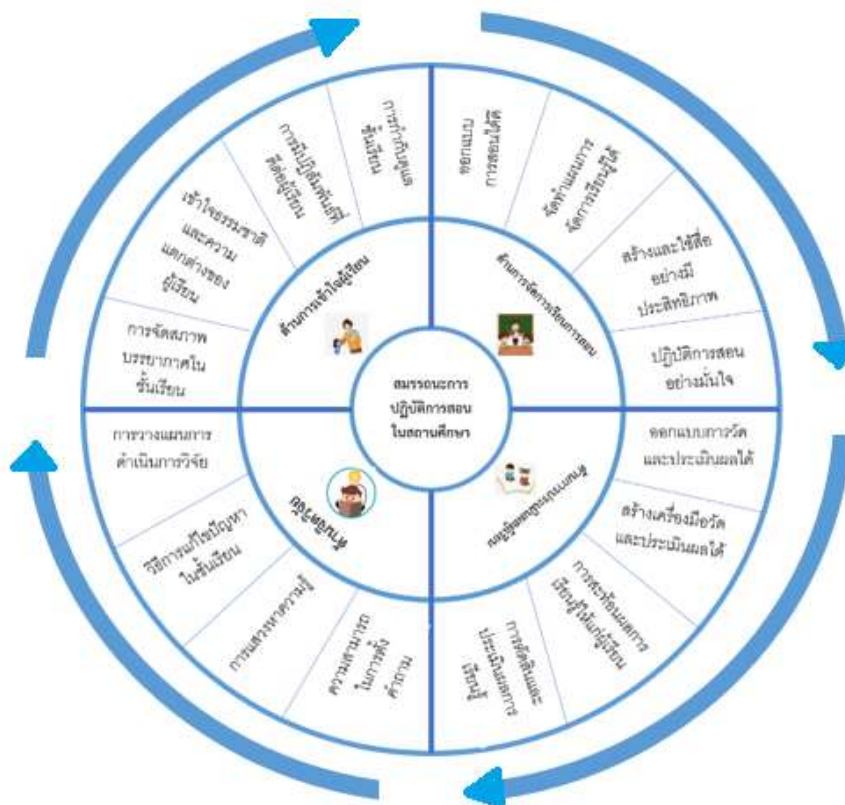
2. การพัฒนากรอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของนักศึกษาครู ประกอบด้วยสมรรถนะที่พัฒนาขึ้น 4 สมรรถนะย่อย ได้มาจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แนวคิดการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน สมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะของครูสภา และงานในหน้าที่ครู นำมาร่วมในการสังเคราะห์สมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาได้สมรรถนะย่อยในการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาดังนี้ 1) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน 2) สมรรถนะด้านการเข้าใจผู้เรียน 3) สมรรถนะด้านการประเมินผลผู้เรียน 4) สมรรถนะด้านจิตวิสัย ซึ่งมีสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 โดยกรอบสมรรถนะที่พัฒนาขึ้น จำนวน 4 ด้านนี้ มีความเหมาะสมกับการประเมินการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของนักศึกษาครู สอดคล้องกับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ได้แก่ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Office of the basic education commission, 2010)

3. แบบประเมินสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของนักศึกษาครูพัฒนามาจากการสังเคราะห์กรอบสมรรถนะในขั้นตอนที่ 1 เป็นแบบประเมินที่ใช้พฤติกรรมกำหนดระดับ 5 ระดับ ซึ่งจากการศึกษาการประเมินสมรรถนะพบว่า สมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรม ดังนั้น วิธีการประเมินพฤติกรรมของนักศึกษาครูว่านักศึกษาครูได้แสดงพฤติกรรมที่สะท้อนสมรรถนะตามที่ควรจะเป็นหรือไม่ คือ การประเมินสมรรถนะโดยใช้แบบประเมินที่ใช้พฤติกรรมกำหนดระดับ (BARS) ซึ่งจะให้เห็นภาพรวมของสมรรถนะทุกระดับ และช่วยลดความคลาดเคลื่อนในการตัดสินใจให้คะแนนเนื่องจากมีคำอธิบายในแต่ละระดับที่กำหนดไว้ ทำให้เกิดความชัดเจนในการแปลความหมายของพฤติกรรมในระดับต่าง ๆ สอดคล้องกับ Wanichthanom (2005) กล่าวว่า การประเมินโดยใช้พฤติกรรมกำหนดระดับจะทำให้เห็นภาพรวมของสมรรถนะทุกระดับ มีความตรงไปตรงมา โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดโดยไม่ตั้งใจมีน้อยกว่า

องค์ความรู้ใหม่

จากการพัฒนากรอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูด้วยการวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึกทำให้ได้กรอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูประกอบไปด้วย 4 สมรรถนะย่อย โดยมีการแสดงออกของพฤติกรรมกำหนดไว้จากระดับไม่แสดงพฤติกรรม (ระดับ 0) และระดับที่แสดงพฤติกรรมตั้งแต่ระดับที่ 1-4 ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครู

สรุป

กรอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย สมรรถนะย่อย 4 สมรรถนะ ได้แก่ สมรรถนะด้านการเข้าใจผู้เรียน สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน สมรรถนะด้านการประเมินผลผู้เรียน และสมรรถนะด้านจิตวิสัย และแบบประเมินสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษามีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้ออยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และความเที่ยง (Inter-rater Reliability) ระหว่างผู้ประเมิน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r_{xy}) = .849

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่ากรอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูนั้นสอดคล้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้

1.1 คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์สามารถนำกรอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาครูที่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานศึกษา

2. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่าแบบประเมินสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษานั้นมีคุณภาพมีความน่าเชื่อถือ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้

2.1 ครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์สามารถนำเครื่องมือนี้ไปใช้ในการพัฒนาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาครูเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการชี้แนะแนวทางการเป็นครูที่ดีให้กับนักศึกษาครูได้

2.2 นักศึกษาครูสามารถนำแบบประเมินนี้ไปใช้ในการกำกับตนเองและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพ

ข้อเสนอเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. นำแบบประเมินสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูไปประเมินนักศึกษาครูก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนเพื่อจะได้นำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะที่นักศึกษาครูยังขาดหรือบกพร่อง

2. นำกรอบสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับนักศึกษาครูนี้ไปพัฒนาต่อยอดเพื่อให้ครอบคลุมสมรรถนะในการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครูและสอดคล้องกับการนโยบายของสถานศึกษาที่เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

References

- Asawasiphongthorn, K. (2007). State of training problems, teacher experience and development guidelines Experience in the teaching profession in a student's perspective Chandrakasem Rajabhat University. *Journal of Khru Chantasan*. 10(2), 64-70.
- Darling - Hammond, L. (2000). Teacher quality and student achievement: A review of state policy evidence. *Education Policy Analysis Archives*. 8(1), 24-27.
- Dejakup, P. (2008). *Teacher competencies and guidelines for teacher development in a changing society*. Bangkok: bureau of academic affairs and educational standards.
- McClelland, D.C. (1975). *A Competency model for human resource management specialists to be used in the delivery of the human resource management cycle*. Boston: Mcber.
- Office of Educational Administration Chiang Mai Rajabhat University. (2019). *Teacher Profession Chiang Mai Rajabhat University*. Retrieved February, 29, 2020 from http://tn-uriya.blogspot.com/p/1_14.html
- Office of the Basic Education Commission. (2010). *Teacher Competency Assessment Guide*. Retrieved March, 24, 2020 from <http://gpa.tmk.ac.th/teacher/capacity.pdf>

- Office of the Education Council. (2009). *The research report on conditions, problems and solutions for teaching and learning that affect the quality of learner's development in basic education*. Bangkok: V.T.C. Communication.
- Office of the Teacher Civil Service and Educational Personnel Commission. (2006). *Rules and methods of development Teacher civil service to have or advance to academic standing, special expertise, and expertise*. Bangkok: Office of the Teacher Civil Service and Educational Personnel Commission.
- Thongchuea, S. & Sarataphan, N. (2014). Professional Experience Training Problems of Home Economics Education Student Teachers, Faculty of Education, Kasetsart University. *Kasetsart Educational Review*. 29(2), 193-201.
- Thorndike, R. (2005). *Measurement and Evaluation in Psychology and Education*. (7th ed.). Upper Saddle River, NJ: Pearson Education.
- Wanichthanom, R. (2005). Competency applied for human resource management. *Official Journal*. 50(2), 21-28.